

Industri-lotteriet istedetfor Varer, er dette sikkert ikke den væsentligste Aarsag. Jeg tror snarere at Aarsagen til, at Folk foretrække Klasse-lotteriet for Industri-lotteriet, ogsaa efter at Industri-lotterierne have faaet den meget omtalte og meget lovpriste administrative Reform, er den, at det var gaaet op for Folk og gaar mere og mere op for Folk, at de ved at spille i Industri-lotteriet give deres Penge ud uden at have Udsigt til at faae noget forholdsmaessigt Udbytte deraf, idet en overordentlig stor Del af dem smuldrer bort og ikke bliver anvendt til Gevinster, men gaar hen, jeg veed ikke hvor, gaar til Administration og til forskjellige andre Ting. Jeg skal blot anføre, hvorledes Forholdet er mellem det Beløb, som Klasse-lotteriet anvender til Gevinster, og det Beløb, det nuværende Industri-lotteri anvender til Gevinster. Naar man medregner Stempelafgiften og tager Hensyn til Klasse-lotteriets Bedtægt ved Salg af Lodder til senere Klasser, medgaar der i Alt ved Klasse-lotteriet omtrent 22 pCt., som Staten tager, og Resten fordeles til de Spillende; det Normerede er jo 16 pCt., men i Virkeligheden bliver det 22 pCt. I Industri-lotteriet gaar der derimod 35 pCt. bort, og desuden maa et betydeligt Beløb fraregnes for at komme til Gevinsternes virkelige Værdi, idet man jo faar Varerne, ikke efter deres Produktionsværdi, men efter en Pris, som Industri-lotteriet behager at sætte. Hertil kommer, at den mindste Del af Overskuddet, hvis der bliver noget Overskud, vel nu som hidtil kommer de Formaal til Gode, for hvilke Lotteriet siges at være oprettet, og mellem hvilke Overskuddet efter Ministeriets Bekjendtgørelse skal fordeles, og endelig maa det erindres, at Provindserne kommer Overskuddet i alt Fald i meget ringe Grad til Gode, og Landboerne kommer det omtrent aldeles ikke til Gode, saa at Landboerne altsaa her komme til at bidrage ganske betydeligt med betydelig ringere Udsigt til at faae noget Udbytte af deres Penge. Jeg tror, at dette mere og mere gaar op for Folk, og at det er den væsentligste Aarsag til, at Klasse-lotteriet vover paa Industri-lotteeiers Besøstning. Men desuagtet tilfredsstiller Klasse-lotteriet ingenlunde de Krav, der stilles til det; det er ikke i Stand til at holde udenlandske Lotterier ude, og det burde være et af Hovedsiemedenes med det ved Siden af det Diemed at staae Statskassen en Indtægt. Jeg tror, at der nu, efter at der er fremkommet Forslag om den tredje Udvidelse af Klasse-lotteriet, vil være Anledning til at faae Loven om Lotteriet til fornøjet Over-

veieelse. Jeg skal ikke her gaa ind paa de Forandringer, som burde indføres, men jeg tror, at det er ønskeligt at sætte Klasse-lotteriet i Stand til at kunne tilfredsstille det Behov, som Staten og Lovgivningsmagten mere er til Stede paa dette Omraade, om med Rette eller med Urette skal jeg ikke indlade mig paa, jeg tager det som en Kjendsgjerning — men vil man drive det, skal det drives dygtig, saa at man derigjennem opnaar, hvad der er tilfjaget dermed. Det tror jeg ikke sker paa den Maade, det nu drives.

Maa jeg gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til Kirkebygningerne i Jylland. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne derpaa, men jeg tror, at ved de fleste af de Kirkebygninger, der foreslaas, og som man vil have byggede op, har man ikke været opmærksom paa, hvor store Kirkebygninger man trænger til; man har været tilbøielig til at bygge dem større og mere omfangsrige end fornødent. Det dreier sig navnlig i de jydskede Hedeegne om at staae Kirker til Stede, hvor der er megen Trang til dem, men hvor det forholdsvis kun er en ringe Menighed, der vil kunne samles om den nye Kirke. Naar man ser, at der paa Finants-lovforlaget er stillet Forslag om Bidrag til en Kirke, der skal koste 18,000 Kr., og fremsættes Ønsker, som hvert for sig ere berettigede — jeg erkjender Berettigelsen i Almindelighed af disse Ønsker — tror jeg, at naar disse Ønsker ere paa 10—15—20,000 Kr. vil man anvende betydelig Mere derpaa, end der bør anvendes, og jeg tror, at det er uklogt, at man der ønsker saadanne Kirker, at man udlaster Planer til dem, saa store som man gjør. Det er jo efter Forholdenes Natur kun mindre Beløb deraf, som Befolkningen selv vil være i Stand til at tilveiebringe, og det bliver altsaa forholdsvis store Beløb, man kommer og begjærer af Statskassen til hver enkelt af disse Kirker, større vistnok end nødvendigt, men derved gjør man Bevillingsmagten og Ministeriet med, som vi høre, mindre tilbøielige til Smøbekommen, i alt Fald til Smøbekommen saa hurtig, som ønskeligt er. Jeg tror, at man kan opføre de Kirker, som der her er Tale om, ikke for 15 à 20,000 Kr., men for 6 à 8,000 Kr. Stykket, og indskrænkede man sine Fordringer dertil, vilde man sikkert hurtigere komme til det Maal, som jeg ogsaa ønsker, at man skal komme til i saa Henseende.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i det Hele ikke behøver at sige, at jeg staaer paa samme Standpunkt, som har fundet sit Udtryk væsentlig i den